

LIBRIS | We know books

AVENTURI ÎN TABĂRA CU PONEI

POPPY și
PONEIUL PERFECT

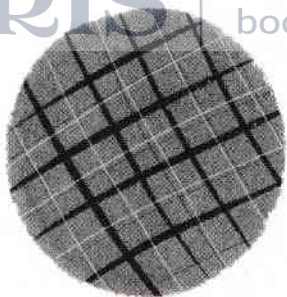

OLIVIA TUFFIN

ILUSTRĂȚII DE
JO GOODBERRY

Traducere de
Parmena Zirină

Editura Univers

CAPITOLUL 1

Poppy a netezit stofa verde și moale, de tweed, a jachetei de călărie, în timp ce își admira reflexia în oglinda prăfuită a magazinului de echipamente.

– Mama, uite! a strigat Poppy.

Mama ei era cu ochii pe-o listă, bifând lucrurile de care aveau nevoie pentru tabăra cu ponei. Trebuiau să mai cumpere câte ceva, dar Poppy nu prea mai avea răbdare.

– Oh, este drăguță!

Lângă Poppy a venit Mandy, proprietara magazinului. Poppy o cunoștea bine pe Mandy. Îi plăcea

să vină la magazin în fiecare săptămână doar ca să se uite la șeile de cai, la pături și la diferite tipuri de zăbale... și să simtă mirosul special al magazinului de echipamente pentru călărie! Mandy era amuzantă și vorbăreață, iar uneori, când nu era nimeni în magazin, o lăsa pe Poppy să exerseze legatul frânelor și îi pregătea ciocolată caldă.

– Dar jacheta asta este pentru marile competiții, a continuat Mandy. Nu cred că vei avea nevoie de ea la Ferma Vale.

– Da, arată foarte bine, li s-a alăturat mama lui Poppy, punând mâna pe jachetă înainte să se uite la etichetă.

Poppy a văzut o ușoară încruntătură pe chipul mamei și a cuprins-o dezamăgirea. Știa privirea aceea.

– Cred că Mandy are dreptate, probabil este cam mult pentru o tabără cu ponei.

Poppy a dat din cap.

– OK, a spus ea încet.

Va trece jacheta pe lista ei de dorințe, va strânge bani și o va purta la prima mare competiție cu Silver Shadow.

– Oh, uite ce am găsit! a spus Mandy veselă, aducând o mulțime de haine viu colorate pe tejghea.

Poppy încerca să pară entuziasmată în timp ce mama ei scotocea printre ele, cu o expresie de ușurare. Abia atunci Poppy a observat etichetele de reduceri. Erau pantaloni de călărie de-un roz aprins, cu linii comice pe laterale, și un pulover mov cu potcoave de cai lucioase. Știa cât de scump este echipamentul de călărie și îi era recunoscătoare mamei

pentru hainele de tabără, dar când aceasta i-a arătat pantalonii roz, a simțit cum se prăbușește cerul. Spera să primească niște colanți de culoarea galben-canar, cizme din piele în nuanța untului și mănuși din piele întoarsă, exact ca în cărțile ei.

– O să le luăm pe acestea, a spus mama lui Poppy încântată. Mulțumim, Mandy!

– Minunat! i-a răspuns Mandy în timp ce scana colanții roz. O să fie perfecți pentru tabără. Știu că acolo e multă distracție, sunt multe jocuri, chiar și o plimbare pe plajă. N-ai vrea să porți acolo o jachetă elegantă.

Apoi a privit cu drag către Poppy.

Aceasta a încercat să-și ascundă dezamăgirea și a zâmbit, dându-și părul după ureche.

– Sunt extraordinare, mulțumesc!

– O cunoști pe Elaine Sanderson, cea care deține Ferma Vale? a întrebat-o mama lui Poppy pe Mandy.

– Pe Lainey? a răspuns ea. I se spune Elaine doar oficial. Da, o cunosc. Este tot timpul așa de drăguță! Știi că a participat la cursa de sărituri de la Badminton, care a ținut trei zile? O să îți placă tare mult, Poppy, taberele ei sunt foarte populare. Ea a avut ideea genială de a deschide grajdurile publicului.

Poppy a început să se simtă mai bine. Așteptase această tabără la școala locală de călărie de multe luni – doar nu o să îi strice acum bucuria niște colanți nepotriviți.

În timp ce mama ei povestea în continuare cu Mandy, o altă fată a intrat în magazinul de echipamente. Era mai înaltă decât Poppy, cu părul prins într-o coadă de cal, care îi cădea peste un umăr. Și mama ei avea o listă. Spre marea dezamăgire a lui Poppy, fata s-a dus direct la jachetă – jacheta *ei* – și a îmbrăcat-o peste tricou, făcând o piruetă în fața oglinzii.

– Minunat, a spus mama ei. Pune-o în coș!

În timp ce fata și mama ei se apropiau de casă, luând niște panglici de păr și o cravată aurie superbă, Poppy a strâns colanții roz-aprins și i-a azvârlit într-o sacoșă, sperând ca fata respectivă să nu-i observe. Dar nu s-a mișcat la fel de rapid cu puloverul mov. Fata a pus minunata jachetă de tweed pe teighea și s-a strâmbat un pic înainte să prindă puloverul mov și urât între degetul mare și cel arătător, ca și cum nu ar fi suportat să-l atingă.

– Pofim, a spus ea strâmbând din nas, ai uitat asta.

– Mulțumesc, a bâiguit Poppy, îndesând puloverul în sacoșa plină.

Ar fi vrut să spună că și ei îi place jacheta, dar a lăsat capul în jos și s-a strecurat în urma mamei ei.

În mașină, pe drumul spre casă, Poppy a scos din rucsac o copie bătută la mașina de scris a *Manualului de Echitație*, un cadou din partea

bunicii ei de Crăciun, de-acum câțiva ani. Poppy îl citea în fiecare zi, ba chiar îl lua și la școală, să-l studieze în pauze.

A răsfoit până la pagina preferată, care arăta o fată călărind cel mai frumos ponei sur, foarte asemănător cu Silver Shadow. Ea purta o jachetă de tweed exact ca cea din magazin și pantaloni de călărie crem, o cască bleumarin și cizme lustruite. Fără vreun model cu potcoave lucioase. Poppy nu își imagina niciodată colanți roz când visa la poneiul ei cel sur. Când îl va călări pe Silver Shadow, totul trebuie să fie perfect, precum fata din imagine.

– Vii pe teren?

Evie, cea mai bună prietenă a lui Poppy, a luat-o de braț atunci când clopoțelul a sunat, în ultima zi de școală. Căldura soarelui se revărsa asupra fetelor în timp ce coborau scările. Pentru

Poppy vacanța de vară se anunța plină de lucruri interesante și de aventuri cu ponei. Abia aștepta!

Poppy a dat din cap. Era distractiv să mergi pe terenul de recreație – unde se adunau toți după școală –, dar trebuia să ajungă undeva.

– Altădată, i-a promis prietenei ei.

– Poneii?

Evie a zâmbit, iar Poppy a dat din cap afirmativ. A îmbrățișat-o rapid înainte să plece în grabă.

Poneiul sur o aștepta în locul obișnuit, în timp ce Poppy venea pe poteca deja familiară. Acesta își petrecea timpul pe pajiștile din jurul Fermei Vale, care se afla la marginea orașului, acolo unde urma să aibă loc tabăra.

– Bună, băiete!

Poppy și-a lăsat rucsacul jos și s-a întins să mângâie părul argintiu de pe fruntea lui Silver Shadow, zâmbind în timp ce acesta sufla aer cald de ponei pe obrazul ei.

– Nu mai e mult până când începe tabăra!

S-a sprijinit de gard în timp ce poneiul se juca afectuos cu coada ei de cal.

– Și știi că Lainey o să mi te dea mie! O să galo-păm, și o să facem sărituri, și o să fim echipa perfectă. Tu și cu mine, pentru totdeauna.

I-a dat un pupic direct pe botul rozaliu, iar urechile lui au început să fluture înainte și înapoi, ca și cum chiar ar fi ascultat-o.

Poppy nu știa care era, *de fapt*, numele poneiului, dar Silver Shadow i se potrivea perfect și venea când îl striga așa. Era cel mai frumos ponei sur, cu o brumă de pete negre în jurul botului catifelat și al ochilor mari. Părul lui era de-un alb aproape pur, dar Poppy știa că niciodată nu spui unui ponei alb că este alb. Întotdeauna e sur.

S-au întâlnit întâmplător. Poppy alesese drumul cel lung către casă într-o după-amiază însoțită și – ca și cum ar fi fost un vis – el era acolo, privind peste gard, cu urechile ciulite. De parcă o aștepta. Acum mergea tot timpul acasă pe acel drum. La școală, se gândea la el toată ziua, schițând desene în caiete, scriind poezii despre el în pauza de prânz, făcându-și planuri să-l călărească prima dată exact ca fata din *Manualul de Echitație*.

Aveau o legătură specială. Câteodată, Poppy îl mângâia și îi povestea despre cum a fost ziua ei, iar alteori se ghemuia în iarbă și îl privea cum